

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Michał Laskowski

w sprawie **K. J.**

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 21 stycznia 2025r.

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

kasacji wniesionej – na niekorzyść – przez Prokuratora Generalnego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald Jeżyce w Poznaniu z dnia 9 sierpnia 2024r., sygn. akt III K 498/24

**uchyla zaskarżony wyrok łączny w części dotyczącej
orzeczenia o karze łącznej i w tym zakresie przekazuje sprawę
Sądowi Rejonowemu Poznań – Grunwald Jeżyce w Poznaniu do
ponownego rozpoznania.**

Jerzy Grubba

Jarosław Matras

Michał Laskowski

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 9 sierpnia 2024 r., wydanym w sprawie o sygn. akt III K 498/24, Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald Jeżyce w Poznaniu orzekł o połączeniu, na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w związku z art. 85 § 1 k.k. i 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k., jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierzonych wyrokami Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 4 maja 2020 r., sygn. akt VIII K 7/20 i Sądu Rejonowego w Śremie z dnia 19 czerwca 2019 r., sygn. akt II K 437/17 i wymierzył K. J. karę łączną „2 (dwóch) lat i 8 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności”.

Sąd ten orzekł także m.in. o zaliczeniu na poczet orzeczonej kary łącznej okresów rzeczywistego pozbawienia wolności skazanego w ww. sprawach oraz o kosztach postępowania.

Powyższe orzeczenie uprawomocniło się nie będąc skarżone przez żadną ze stron postępowania w dniu 17 sierpnia 2024 r.

Obecnie kasację od tego wyroku – na niekorzyść skazanego – wywiódł Prokurator Generalny, zaskarżając go w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej pozbawienia wolności (pkt I części dyspozytywnej) i stawiając zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisu prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 413 § 2 pkt 2 k.p.k., polegającego na orzeczeniu wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności w sposób uniemożliwiający wykonanie wyroku, a to poprzez zawarcie w orzeczeniu sprzecznych treści i odmienne określenie w zapisie cyfrowym i słownym wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności, co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia, określona w art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k.

Stawiając powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku łącznego w zaskarżonej części oraz powiązanego z nim pkt. III i w tym zakresie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna w stopniu wymaganym przez art. 535 § 5 k.p.k.

Przyznać należy rację skarżącemu, że w przedmiotowej sprawie doszło do wydania orzeczenia nie spełniającego w pełni wymogów określonych w art. 413 § 2 pkt 2 k.p.k. Należy także podzielić stanowisko, że uchybienie, do jakiego doszło przy wydaniu wyroku łącznego, nie mieści się w kategorii oczywistej omyłki pisarskiej, jaką można było sprostować w trybie art. 105§1 k.p.k. – nie dotyczy ono bowiem kwestii „techniczno-pisarskich”, ale meritum orzeczenia.

Zasadniczym problemem jest tu ustalenie, w jakim wymiarze kara łączna pozbawienia wolności została orzeczona i podlega wykonaniu – w takim, w jakim została określona w zapisie słownym, czy też w zapisie cyfrowym?

Jak słusznie wskazał Prokurator Generalny, należy uznać, że zaistniała sytuacja wygenerowała bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439§1 pkt 7 k.p.k. Wydane orzeczenie zawiera bowiem w swojej treści sprzeczność, która uniemożliwia jego wykonanie.

Dodać wypada jedynie, że wymierzenie kary łącznej w obu wskazanych (słownie i cyfrowo) wymiarach było prawnie dopuszczalne, a zatem nie ma możliwości wykluczenia którejś z tych wersji w ramach możliwych do przeprowadzenia wnioskowań.

Biorąc pod uwagę powyższe, kasację należało uznać za oczywiście zasadną, uchylić zaskarżony wyrok w zaskarżonej części i przekazać sprawę w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu Poznań – Grunwald Jeżyce w Poznaniu.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy winien ponownie rozpoznać sprawę w przekazanym mu zakresie, tym razem, z należyłą starannością.

Odnosząc się natomiast do wniosku Prokuratora Generalnego o uchylenie pkt III sentencji wyroku, w którym Sąd Rejonowy dokonał zaliczenia na poczet orzeczonej kary łącznej okresów pozbawienia wolności, stwierdzić trzeba, że nie zasługuje on na uwzględnienie.

Przed wszystkim zauważenia wymaga, że rozstrzygnięcie to nie zostało formalnie objęte zakresem zaskarżenia. Po drugie zaś, kwestie związane z

zaliczeniem na poczet kary okresów rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie nie stanowią materii kasacyjnej w rozumieniu art. 523 k.p.k. skoro mogą być w każdym czasie modyfikowane w toku postępowania wykonawczego na podstawie art. 420§2 k.p.k.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

Jerzy Grubba

Jarosław Matras

Michał Laskowski

ł.n

r.g.